

EGLUTÈ

LAPKRITIS

1993

NOVEMBER

EGLUTĖ

LAPKRITIS

1993

NOVEMBER

TURINYS

- 1 KALAKUTO MOKINYS, L. Žitkevičius
- 2 SEK MAN PASAKĄ
- 7 NUOTYKIS VARLIŲ SODYBOJ, D. Augienė
- 13 RUDUO, B. Baltrušaitytė
- 14 DIEVO DRAUGAI, Ses. O. Mikailaitė
- 15 VĖLINĖS, B. Baltrušaitytė
- 17 VILNIAUS VARPAI, K. Bradūnas
- 18 AR ŽINAI? N.N.
- 20 SPALIS, Vikt. Brazauskas
- 21 TAUTOS DVASIOS ŽADINTOJAS, S. Sasnauskaitė
- 23 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 27 GALVOSŪKIAI
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS
- 32 NAUJŲ KNYGŲ SĄRAŠAS

VIRŠELIS — Dail. Noros Aušrienės
SKYRIŲ VINJETĖS:

Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:

Julija Pulikaitė —

2,3,4,5,6

Lina Gaižutytė —

7,8,9,10,11,12,32

Nora Aušrienė — 20

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260.

Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

KALAKUTO MOKINYS

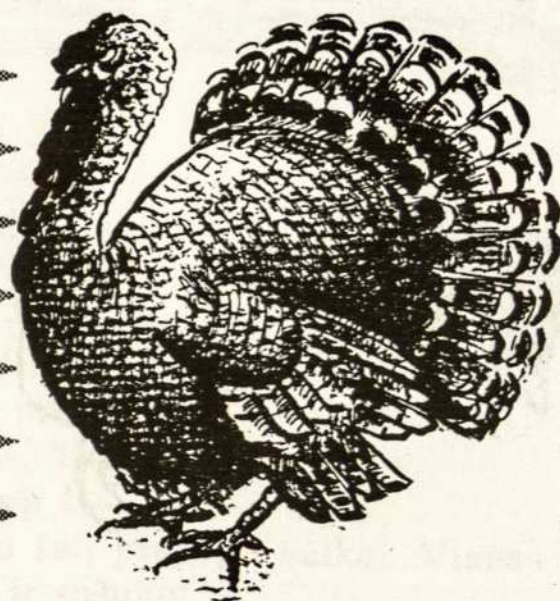
Leonardas Žitkevičius

Tarė drūtas kalakutas:
— Turku turku! Ar matai?
— Nei tu turkas, nei tu drūtas! —
Atsakiau aš jam rimtai.

Šimtas varnų susirinko
Ir paklausė: — Iš kur tu?
Atsakiau: — Iš Vabalninko!
Varnų kalbą suprantu.

Bet štai mokytojas tarė:
— Du ir vienas — kiek tai bus?
Nežinau, kas pasidarė.
Argi aš toks nekalbus?

— Nemanykite, vyručiai,
Kad aš esu tinginys.
Aš labai labai protingas —
Kalakuto mokiny!

PYP! PYP!

DONALD BISSET

Kartą buvo žąsinėlis, vardu Viljamas, bet jo mama žąsis visada jį šaukdavo Viliu.

— Eik, Vili, pasivaikščioti, — sakydavo ji, ir, susitikęs kitas žąsis, pasakyk “Pyp”.

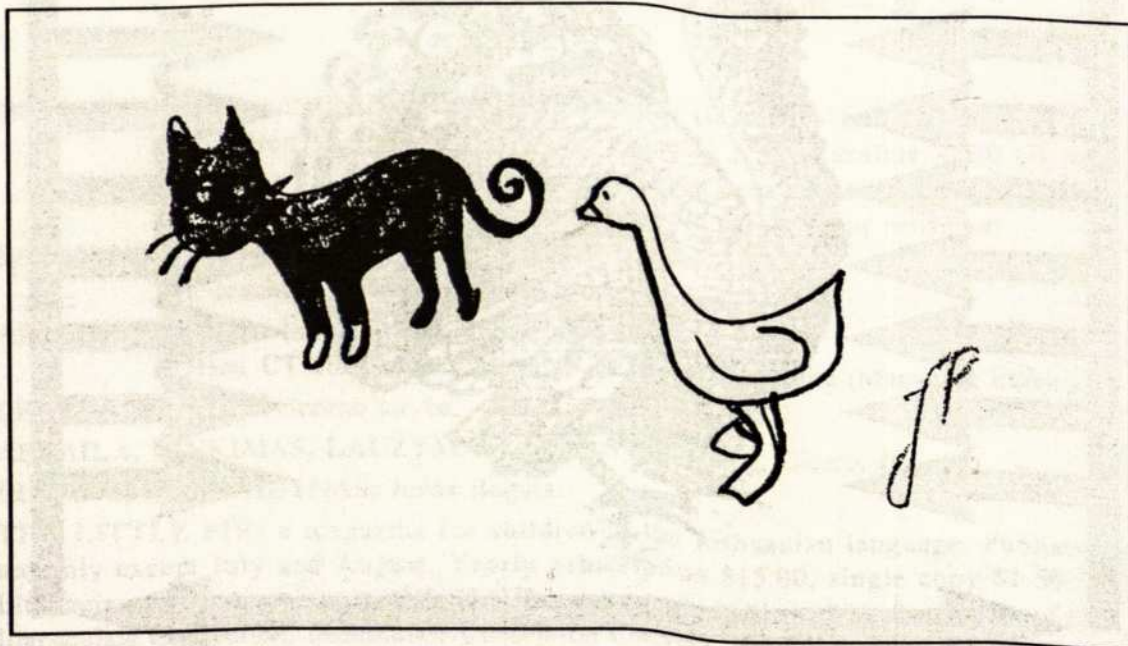
Vilis labai mėgo pypsėti.

— Pyp pyp !

— Pyp pyp !

— Pyp pyp !

— Pyp pyp ! — pypsėdavo jis krypuodamas.

Vieną dieną, išėjęs pasivaikščioti, Vilis susitiko katę. Katė buvo daili, juoda, o abi priekinės letenėlės baltos. Vilis nudžiugo.

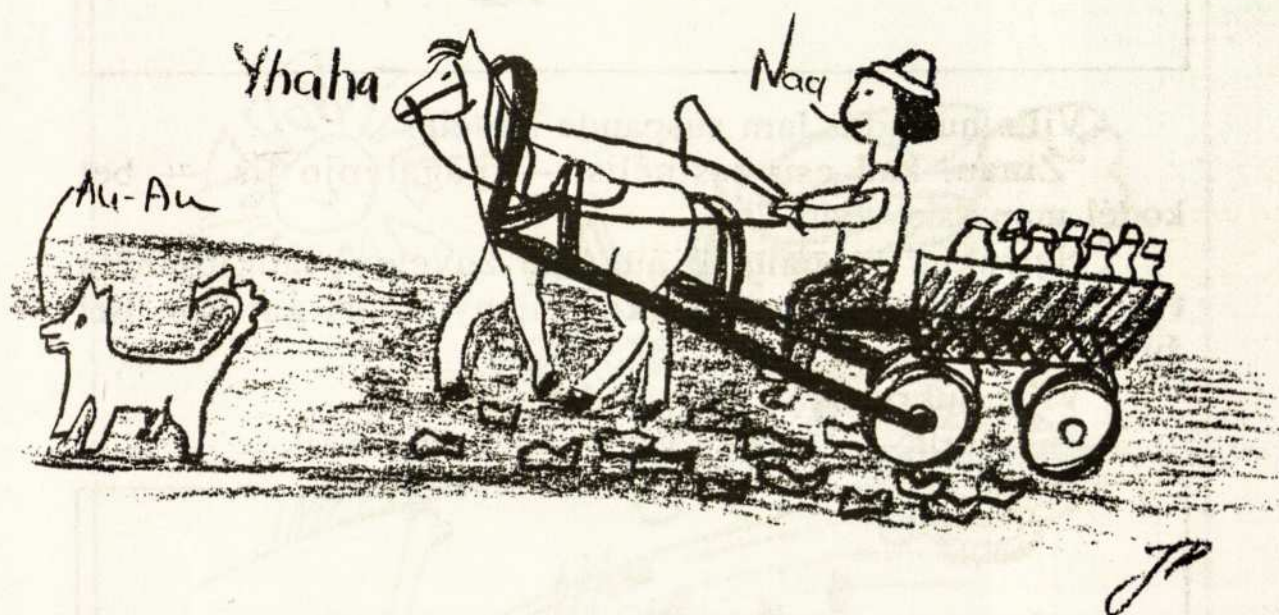
— **Pyp pyp !** — tarė jis katei. — **Pyp pyp !**

— *Miau!* — atsakė katė.

Vilis nustebo. “Ką reiškia “miau”? — pagalvojo jis. Mat, manė, kad katės sako “**pyp pyp**”, kaip ir žąsiukai.

Jis nukrypavo toliau ir ėmė pešioti žolę. Diena buvo graži. Švietė saulė, visi paukščiai čiulbėjo.

— **Pyp pyp !** — pasakė Vilis.

— **Au au!** — sulajo šuo, bidzendamas keliu.

— *Yhaha!* — sužvengė pienininko arklys.

— **Naa!** — sušuko pienininkas.

Vargšas Vilis nieko nesuprato.

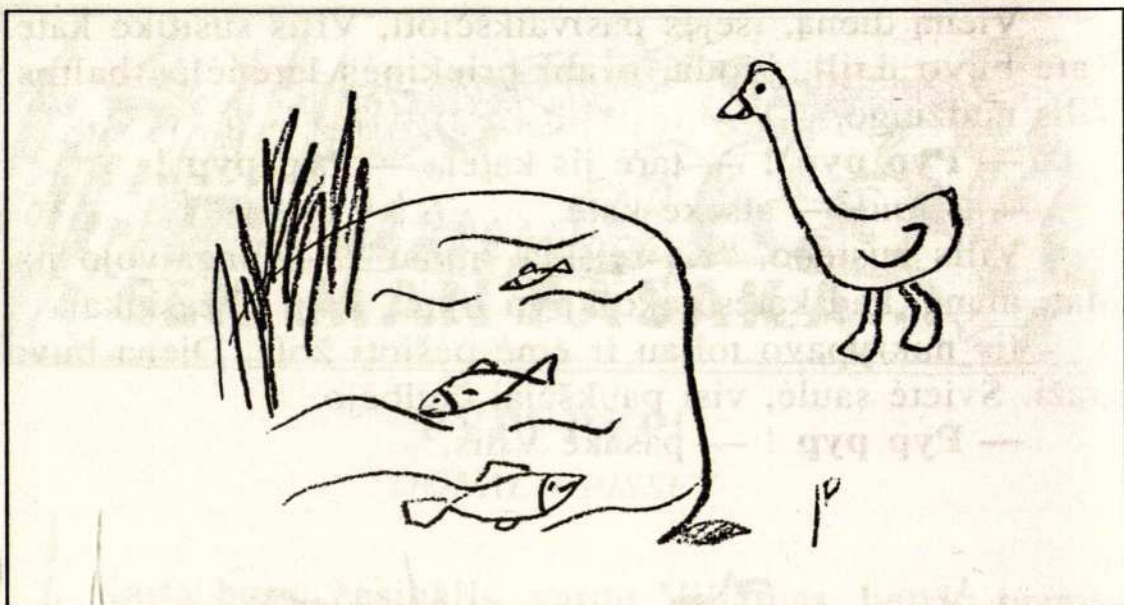
Tuo metu pro šalį ėjo žmogus.

— Sveikas, žąsinėli! — tarė jis.

— **Pyp pyp !** — atsakė Vilis.

Paskui pro šalį prabėgo vaikai. Vienas berniukas pri-lėkė prie Vilio ir sušuko:

— **Ziul!**

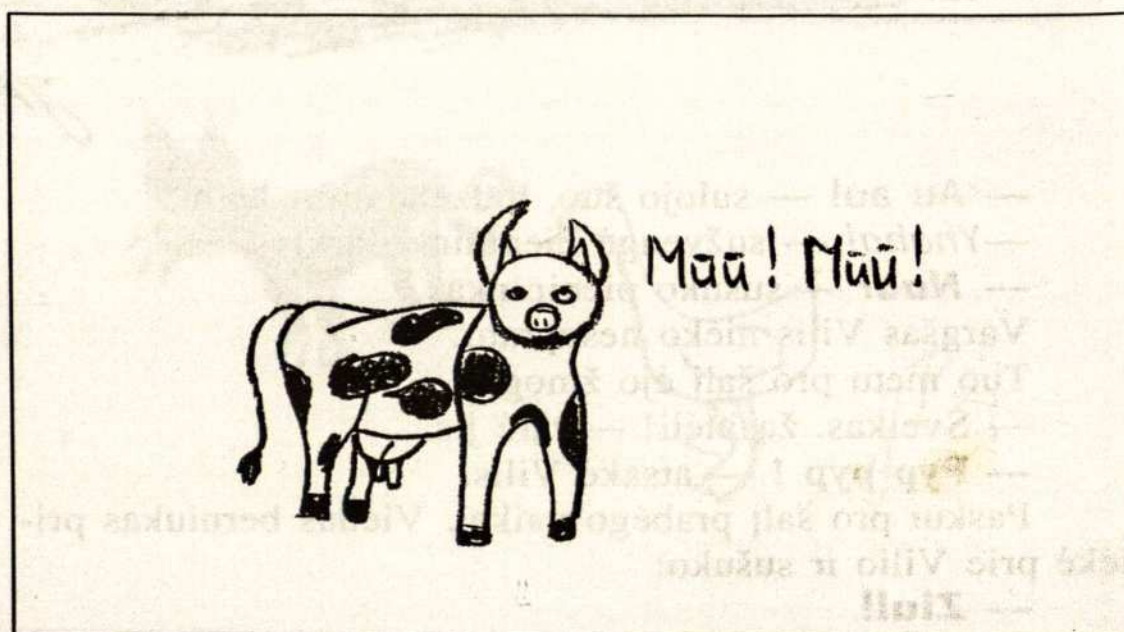
Vilis nuliūdo. Jam suspaudė širdelę.

“Žinau, kad esu žąsinėlis, — pagalvojo jis, — bet kodėl man sako “ziul”?

Netrukus jis pamatė auksinę žuvelę, plaukiojančią tvenkinyje, ir ėmė pypsėti kai įmanydamas garsiau, bet žuvelė plaukiojo sau, ir tiek.

Vilis nukrypavo toliau ir sutiko karves.

— Mūū! — sako karvės. — Mūū! Mūū!

Paskui sutiko vištas.

— *Kar-kar-kar,*— kalbėjo jos, *kud-kuda, kud-kuda!*

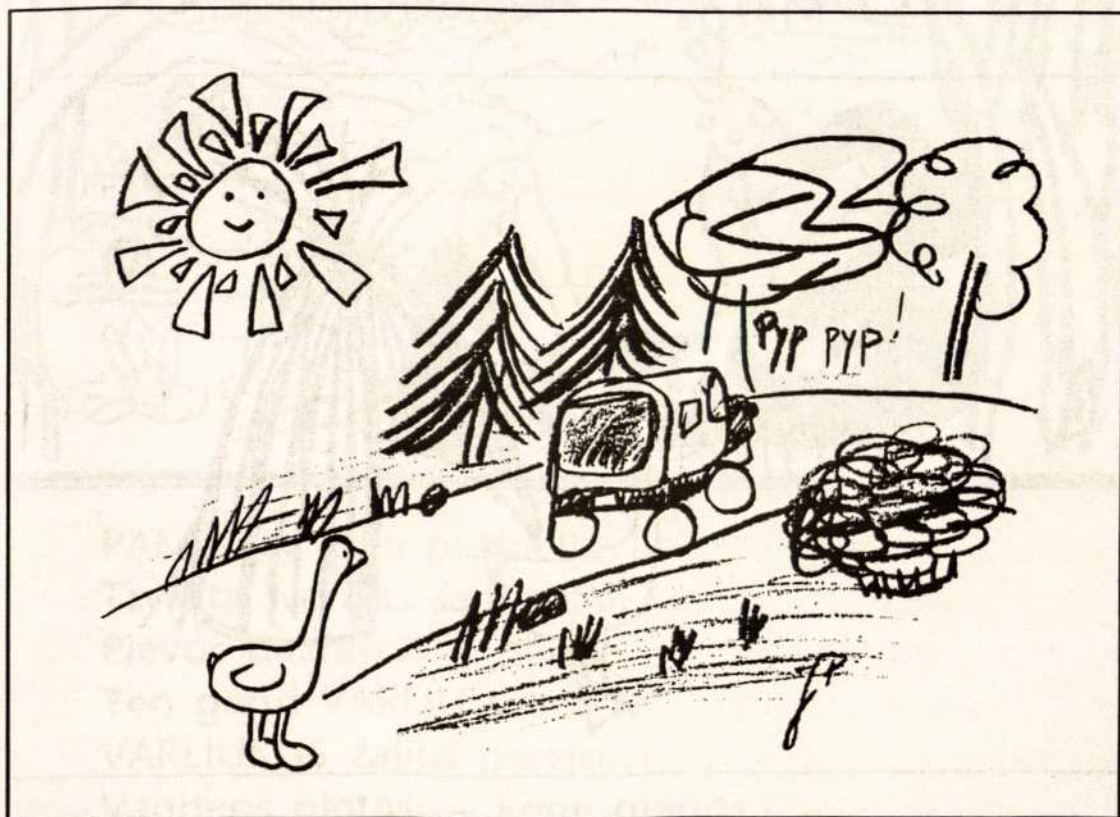
O gaidys giedojo:

— Kakariekūūū!

“Kaip būtų gera, jei kas nors man pasakytų “Pyp pyp”, — galvojo Vilis. — Man taip liūdna vienam”.

— *Zzzzzzz!* — prazvimbė pro šalį bitė.

Balandžiai burkavo, antys kvaksėjo, o varnos medžių viršūnėse karkė. Bet niekas, visiškai niekas nesakė jam: “Pyp pyp”.

Staiga tolumoje jis išgirdo:

— **Pyp pyp! Pyp pyp! Pyp pyp!**

Koks nuostabus garsas!

Jis pakėlė galvą ir pamatė keliu važiuojant nedidelį mėlyną automobilį.

— Pyp pyp! — pypsėjo automobilis. — Pyp pyp!

— **PYP PYP!** — atsakė Vilis. — **PYP PYP!**

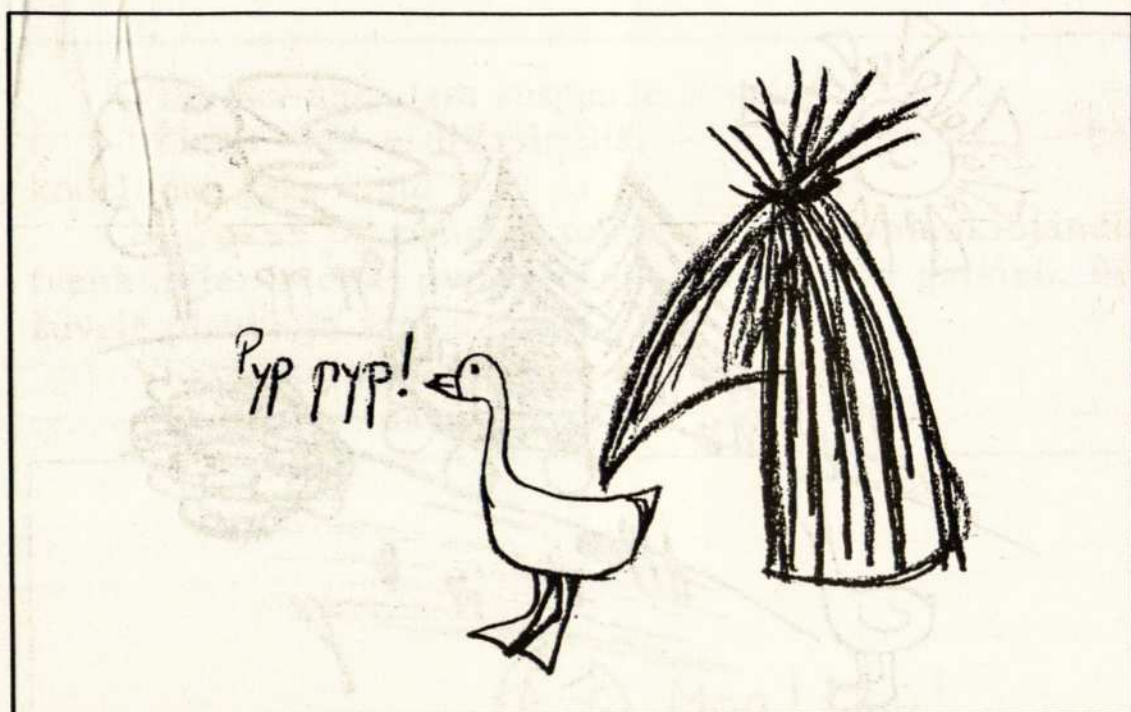
— **PYP PYP!** — atsiliepė automobilis, važiuodamas pro šalį.

Vilis žiūrėjo jam įkandin.

Oi, kaip tam žąsinėliui buvo smagu!

— Pyp pyp! — supypsėjo automobilis ir dingo už posūkio.

— Pyp pyp! — šūktelėjo jam įkandin Vilis.

ŽODŽIAI

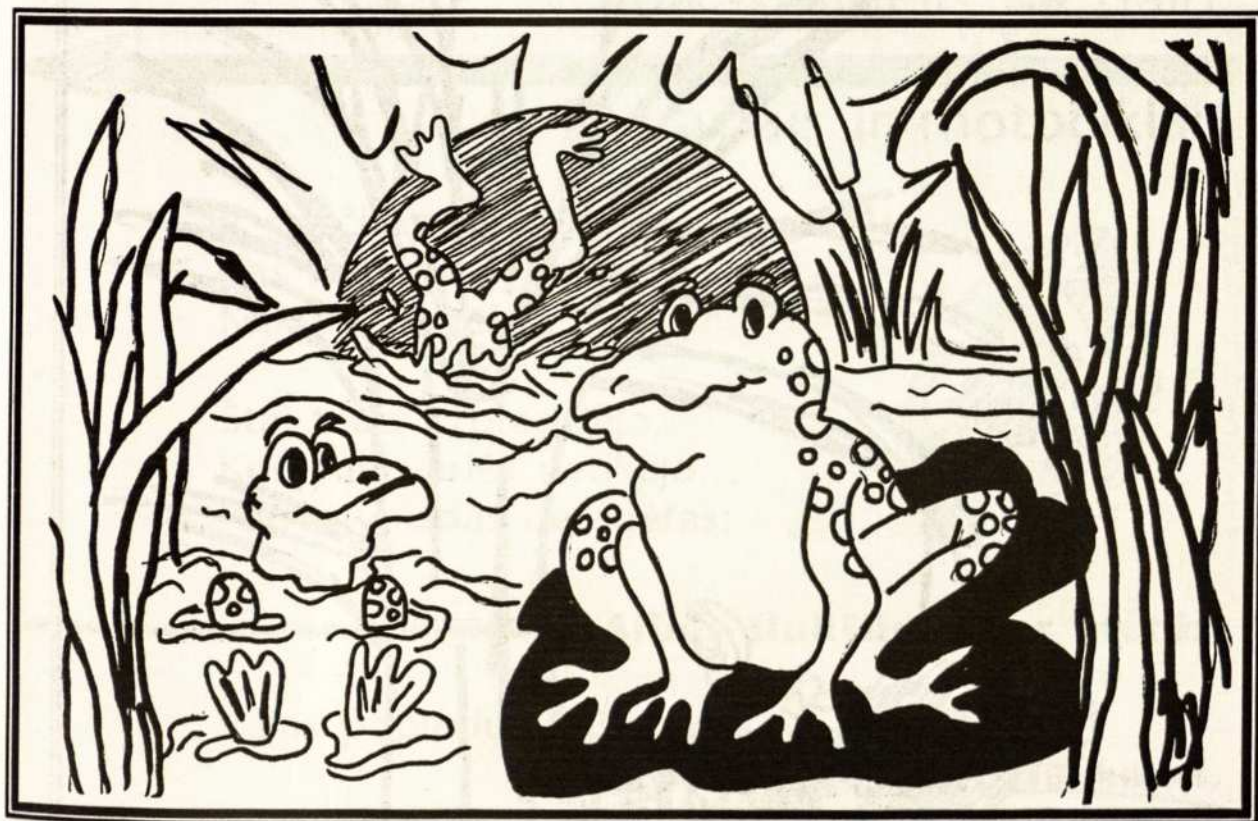
Krypuodamas — į šalis linguodamas

Bindzendamas — iš lėto

Įkandin — tuoj iš paskos

NUOTYKIS VARLIŲ SODYBOJ

Danutė Augienė

PAMIŠKĖJ, prie pušinėlio,
Trykšta, veržias šaltinėliai.
Pievos pakrašty — dauba,
Ten gausi VARLIŲ šeima
VARLIUKUS žalius perėjo...
Vandens plotas — kone marios,
Čia lelijos žydi žalios,
Paukščių sutartinės skamba,
Pievose varpeliai žvanga.
Vakarais — gryniausias oras,
Aidi VARLIŲ garsus choras...

BET...

Gausiai žmonių suvažiavo,
Pulkas didelis be galo.

Dviračiais ir motociklais

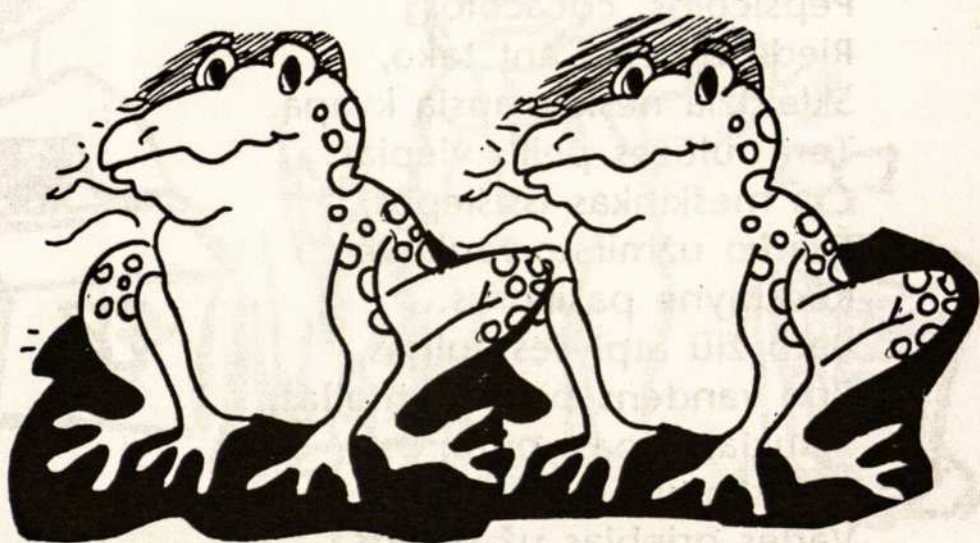
Ir pėsčiom, jei kojos miklios.
Kas netingi — pramogauja,
Maudosi ir iškylauja...

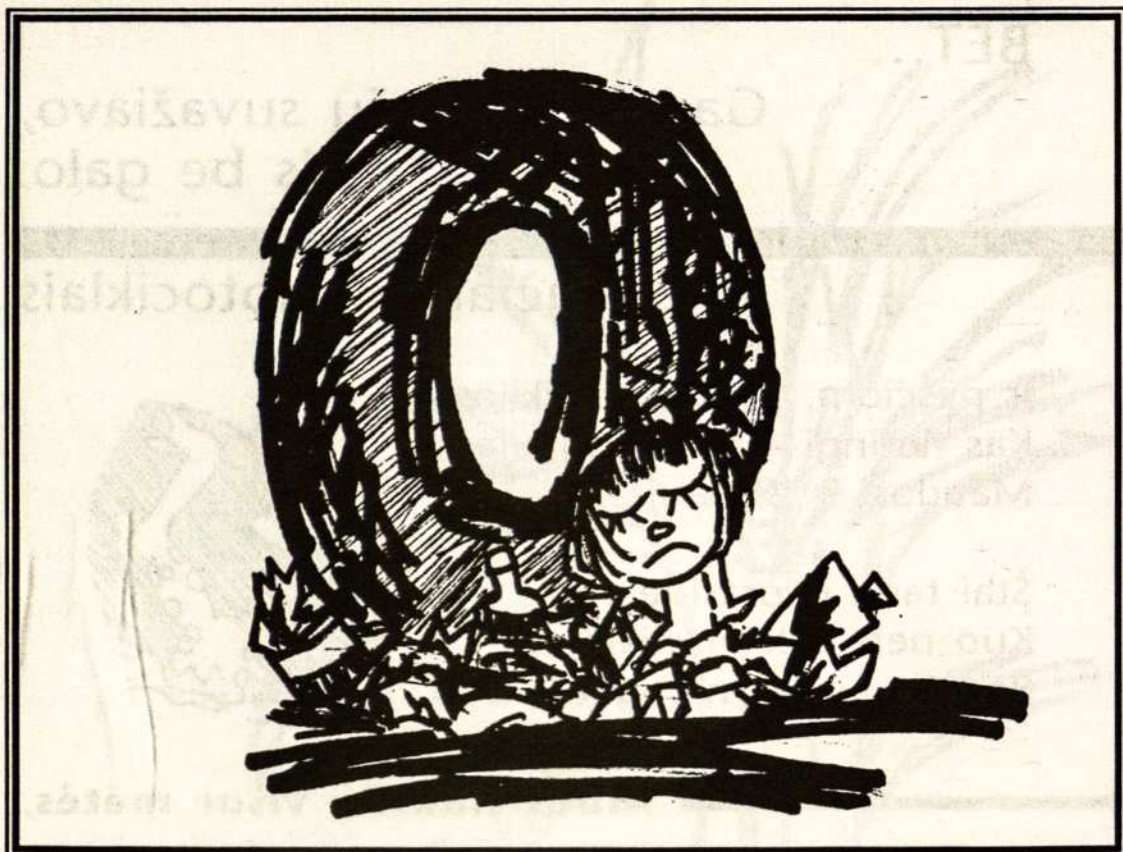
Štai tada ir prasidėjo,
Kuo net varlės netikėjo...
Rados vaizdas neregėtas:

Aibės šiukšlių visur mėtės,

Vėjas popierius nešioja,
Stiklo šukės žeidžia kojas,

Padangos ir lėlių galvos,
žolėje — lėkščių skeveldros,
Pepsicolas, cocacolos
Rieda buteliai ant tako,
Skleidžia neskaniausią kvapą.
Ten nulūžęs peilis viepias,
Čia meškiukas išsišiepęs,
Švarko užmiršto rankovė
Kadugyne pasikorus...
Bato žiū atplyšęs kulnas,
Prie vandens boluoja muilas,
Plaukia, supasi puta,
Lyg skarelė išskleista...
Varlės griebias už galvos,
Jos nemėgsta netvarkos.

Ir atėjo

3 berniukai,
Mokinukai,
Lietuviukai.

Tai pamatę nusigando.

"Ir koks gi čia

Dabar negandas?

Kas taip mišką nuniokojo?

Pievą šiukšlėmis nuklojo?

Imkim grėbli,

Stverkim šakę!

Tvarką darom!

Kas gi matė!"

Ir trumpai jie pasitarę
Tvarką pievoje padarė.
"Oi kaip gera... Oi kaip gera...
Tie berniukai net tik šneka,
Bet ir triūsia..."

Varlės džiaugiasi suklusę.
Jų namai vėl bus tvarkingi,
Lietuviukai juk nagingi,
Dirbti moka ir netingi...

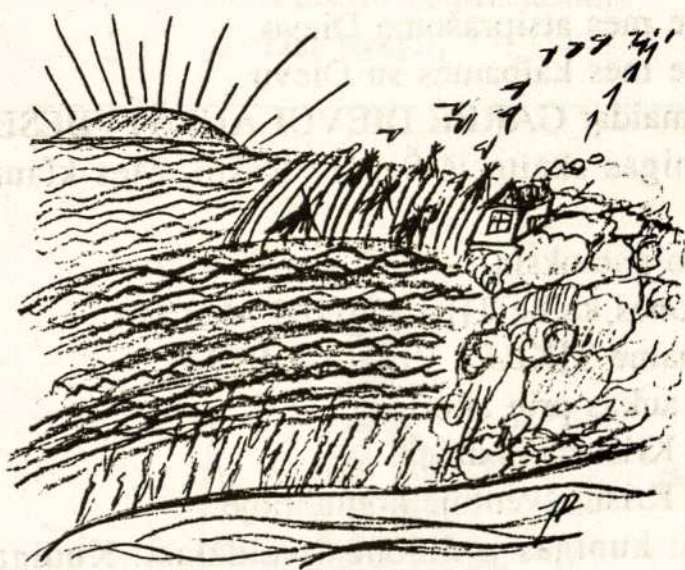
**Pieva ir vanduo švarus.
Šypsos saulė ir dangus.**

RUDUO

Birutė Baltrušaitytė

Rudenio dangum raudonu
Gervių virtinė nutolo.
Liko Nemunas žemai,
Liko Lietuvos šilai,

Liko samanos šiluose,
Kas dabar jas pamyluos?!
Paukščiai skrido ir pradingo,
Tik žara į žemę linko.

Tik arimų vagos juodos,
Tom vagom linguoja gruodas.
Paukščiai, paukščiai, nepaklyskit,
Va, raudonos žaros švyti,

Laimina jų kelią ilgą...
Vidur lauko stovi smilgos,
Vai tai smilgos paukščių ilgis:
"Neužmirškite namų,
Kai žiemosit už kalnų!"

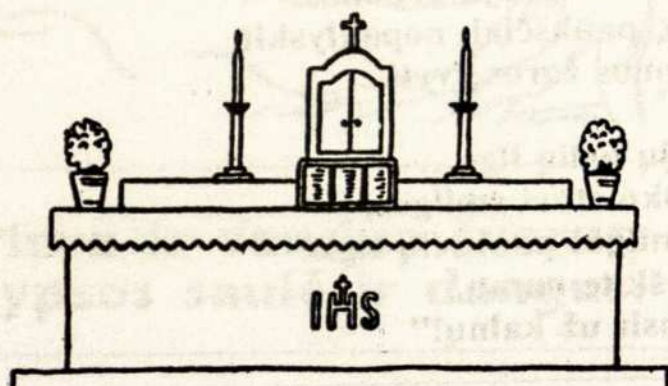
MIŠIOS

SES. O. MIKAILAITĖ

*Mišios yra Dievo šeimos
bendra malda. Per mišias Kristus
yra su mumis ypatingu būdu.*

1. Mišių pradžioje mes atsiprašome Dievo.
2. Mišių pradžioje mes kalbamės su Dievu.
3. Mes kalbame malda: GARBĖ DIEVUI AUKŠTYBĖSE.
4. Žmonės ir kunigas skaito iš Švento Rašto. Mes klausomės Dievo žodžio.
5. Kunigas pasako pamokslą.
6. Kunigas ir žmonės kalba TIKINČIŲJŲ MALDA.
7. Visi kartu kalbame TIKIU Į VIENĄ DIEVĄ.
8. Mes atnešame aukas prie altoriaus.
9. Kunigas kalba Kristaus žodžius.
10. Mes priimame Kristų šventoje komunijoje.
11. Mišių pabaiga: kunigas ir žmonės meldžiasi. Kunigas palaimina Dievo šeimą.

Mes dėkojame Dievui už Mišių auką.

VĒLINĒS

Birutė Baltrušaitytė

Vēlinēs.
Ant kapu gēlēs.
Gal čia tavo senelio
Vaikšto šešēlis?

Gal baltagalvė močiutė
Nematomā rankā tiesia? —
Vaikē, uždeki žvakelē,
Pašvieski —

Vēlēms...
Paklausyki —
Vaikšto žemēs keliais
Dar sykį...

VĖLINĖS

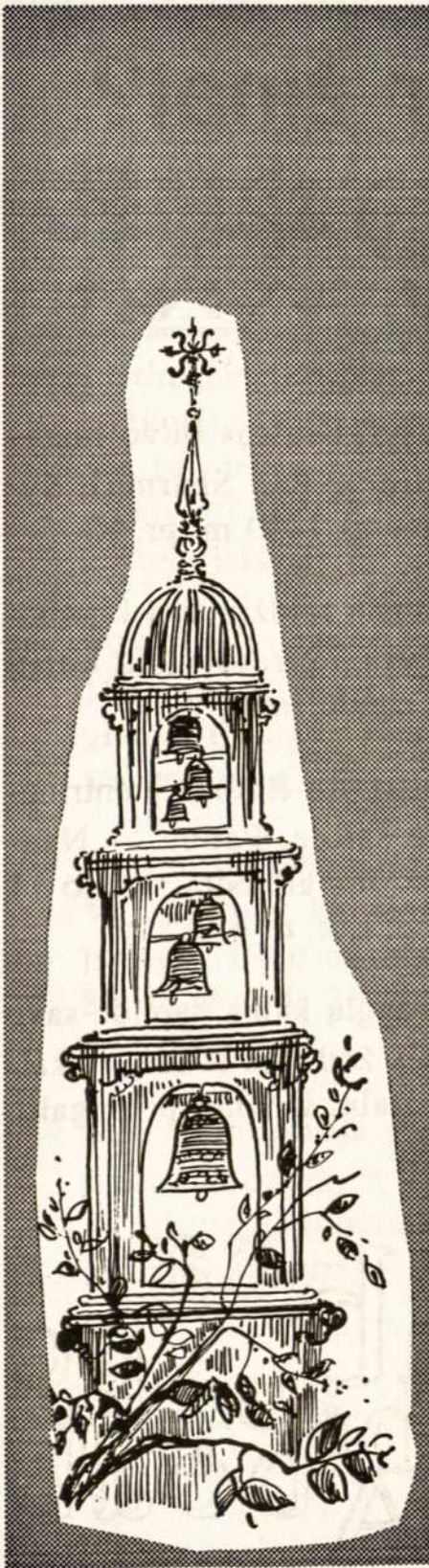
Vėlų rudenį miršta medžiai, gėlės. Gamta pasirengia žiemai, kad ją pergyvenusi, vėl atgimtų. Žmogus — taip pat gamtos dalis. Jis taipgi gimsta, užauga, pasensta, miršta. Todėl ir Vėlinės švenčiamos vėlų rudenį. Tą dieną visi dori žmonės prisimena pagerbia mirusiuosius. Kapai paskęsta chrizantemų sniege ir žvakių ugnelėse. Žvelgdami į mirgančią liepsną, prisimename šio pasaulio trapumą.

Lietuvoje yra gražus paprotys Vėlinių dieną (lapkričio 2 d.) pagerbti mirusius. Tą dieną bažnyčiose yra laikomos gedulingos pamaldos. Kiekvienas stengiasi tą dieną aplankyti savo mirusius artimuosius ir vakare uždegti žvakutę ant jų kapų. Kapinės, tas mirusiųjų miestas, tą vakarą paskęsta paslaptingoje žvakučių liepsnos jūroje.

Šiaurės Amerikoje populiari Kaukių diena, kuri švenčiama spalio 31 d. Persirengę įvairiais, o ypač baisiais drabužiais vaikai ir suaugusieji, primena iš skaistyklos išleistas vėles, prašančias maldų. Čia persirengėliai reikalauja pinigėlių, saldinių ar kitokių dovanėlių.

Vėlinių tradicijas čia išstūmė Kapų puošimo diena, kuri yra švenčiama ankstyvą pavasarį.

VILNIAUS VARPAI *Kazys Bradūnas*

Mes tikėjom —
mus, Dieve, vedi —
Mūs gyvenimas ten ir kapai.
Ir dabar visada man širdy
Skamba Vilniaus varpai.

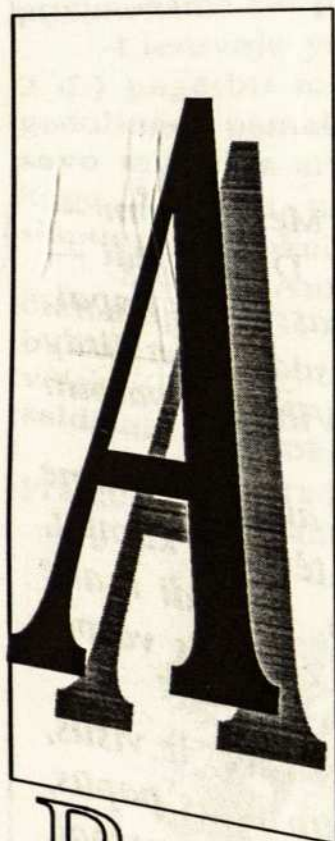
Atsišaukia aidais Nemune
Iš toliausių tėvynės kampų,
Ir kur eisiu, vis lydi mane
Balsas Vilniaus varpų.

Ir mane, ir tave, ir visus,
Kai rytų krašto vėjas papūs,
Vis budina, kelia varpai.

Ir mes tikim —
mus, Dieve, vedi —
Ir trijų milijonų širdy
Skamba Vilniaus varpai.

ar žinai?

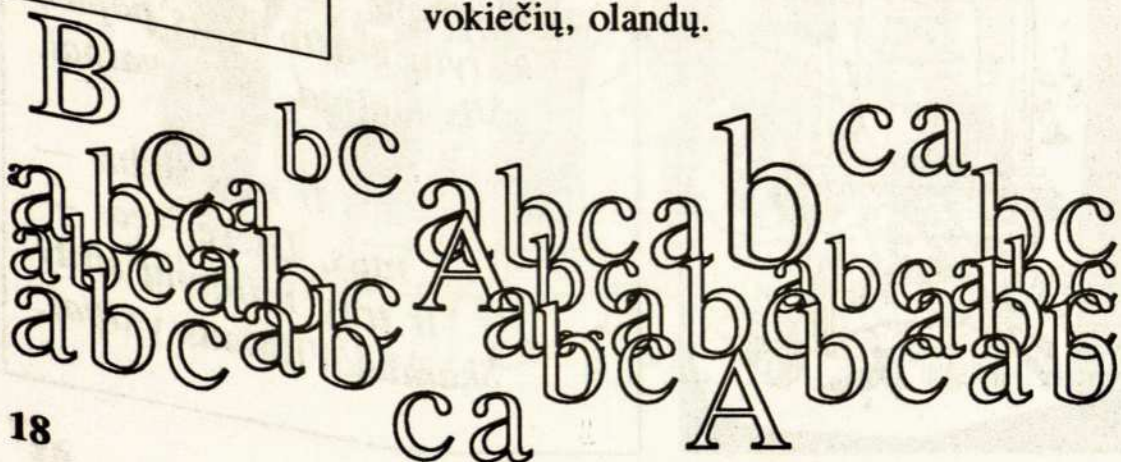

✍ Alfabetiškai rašytas raštas buvo rastas Ugarite (dabartinėje Ras Sharma), Syrijoje. Buvo datuotas 1450 m. pr. Kr.

✍ Alfabete daugiausia raidžių turi kombodiečiai. Jame yra 72 raidės, iš kurių kitos visai nėra naudojamos.

✍ Trumpiausia kalba yra Rotoke, centrinėje Bougainville saloje, Papua — Naujojoje Gvinėjoje. Jos alfabetą sudaro 11 raidžių: a, b, e, g, i, k, o, p, r, t, u.

✍ Per šimtmečius anglų kalba papildė savo žodyną skolintais žodžiais iš lotynų kalbos, prancūzų, italų, ispanų, portugalų, vokiečių, olandų.

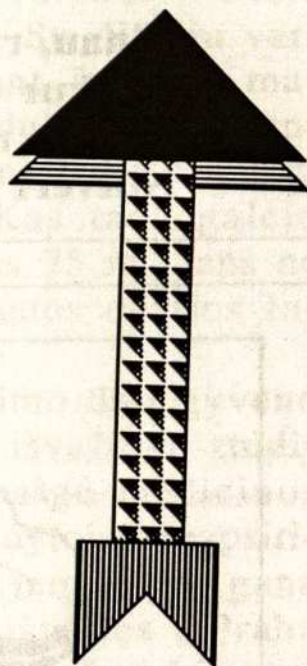
☞ Pasaulyje daugiausia kalbų žino ir jas vartoja George Henri Schmidt iš Prancūzijos. Jis moka 31 svetimą kalbą. Schmidt yra gimęs Strasbūre, Prancūzijoje, 1914 m. Jis dirbo JT terminologijos skyriuje 1965-71 m. Knygoje "Who's who in the United Nations" jis buvo pažymėtas kaip žinantis 19 kalbų, nes tuo metu jis buvo nesuspėjęs atgaivinti kitas 12 kalbų, kuriomis kalbėjo laisvai.

☞ Powel Alexander Janulus, gimęs 1939 m., dirba su 41 kalba Provincial Court of British Columbia, Vancouver, Canada.

☞ Didžiausia pasaulyje biblioteka yra Vašingtone, kapitoliuje. Ji buvo įsteigta 1800 m. kovo 24 d. Turi 88 dalykus ir 26 milijonus knygų bei pamfletų.

☞ Seniausia biblija yra "Codex Vaticanus" parašyta graikų, 350 po Kr. ji yra saugojama Romoje Vatikano muziejuje.

SPALIS

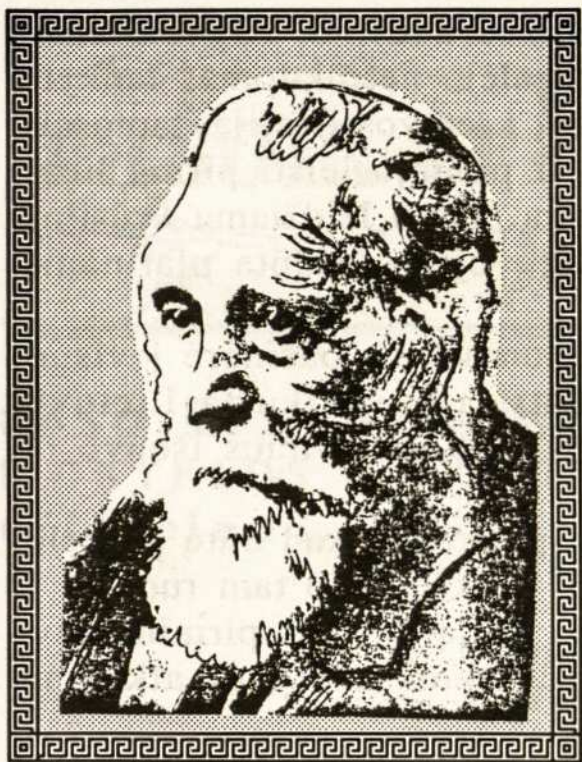
Vikt. Brazauskas

**Nors pirmos šalnos pasirodė,
Pikta žiema — toli...
Dar nesukaustė žemės gruodas,
Ir maumedžiai — žali.**

**Šaltukas spustels pirmutinis —
Ir jų spygliai pagels.
Žvirbleliai čirškaus nusiminę
Sodelyje ant obels.**

**Žinau, rudenė saulė šviečia
Kažkur už debesų...
O kaip norėčiau, jei galėčiau,
Nutvert ją už kasų.**

MŪSŲ TAUTOS DVASIOS ŽADINTOJAS

Sofija Sasnauskaitė

Praėjusio amžiaus viduryje (1851 m. lapkričio 23 d.) Ožkabalių kaime, Bartininkų valsčiuje, Vilkaviškio apskrityje, gimė berniukas. Gimė pusgyvis. Su dideliu vargu, trinant šepečiu mažiulio padukus, po valan-

dos jį pavyko atgaivinti. Tėvai atgaivinimą laikė stebuklu ir pasižadėjo leisti sūnų į kunigus. Kas tada galėjo pagalvoti, kad silpnutis Jonukas nugyvens 75 m., taps ne kurios nors parapijos, o visos lietuvių tautos dvasios žadintoju, mūsų tautinio atgimimo tėvu!

J. Basanavičius didžią savo gyvenimo dalį gyveno ne Lietuvoje. Dvidešimt dvejų metų jis išvažiavo studijuoti į Maskvą, kur po šešerių metų baigė medicinos mokslus ir išvyko į Bulgariją. Jaunas gydytojas neapsiribojo vien savo tiesioginiu darbu, nors jam skyrė gana rimtą dėmesį, pora metų jis buvo net išvykęs į Prahą pasitobulinti. Tik 1905 m. J. Basanavičius grįžo į Lietuvą. Kaip jis pats sakė, pirmą pirmiausia atskubėjo į Vilnių ir aplankė Gedimino kalną. Suprantama — juk jis be galo mylėjo savo tėvynę, o buvo išvykęs į užsienį, kad ten galėtų kuo daugiau nuveikti Lietuvos labui. Prisiminkime istoriją — tik 1904 m. panaikintas žiaurusis caro įsakas

dėl lietuvių kalbos ir rašto draudimo. Gyvendamas Bulgarijoje, J. Basanavičius galėjo netrukdomas lankytis įvairiose bibliotekose, gilintis į Lietuvos istoriją, tautosaką ir kt. dalykus. Ten parengė ir pradėjo leisti pirmą lietuvišką žurnalą „Aušra“. („Aušra“ buvo leidžiama Prūsijoje — Ragainėje, Tilžėje, o Lietuvoje — slapta platinama, skaitoma).

Grižęs į Lietuvą, J. Basanavičius pasinėrė į visuomeninius reikalus. Jo iniciatyva buvo įkurta Lietuvių mokslo draugija, kurios pirm. J. Basanavičius išbuvo iki pat savo mirties.

Basanavičius labai daug padirbėjo, kad būtų paskelbta Lietuvos nepriklausomybė. Kiek reikėjo tam ruošti! O istorinę 1918-jų metų vasario 16-ją jis pats pirmininkavo Tarybos posėdžiui, skaitė Lietuvos valstybės atkūrimo dokumentą.

Basanavičius vadinamas lietuvių tautos patriarchu. Ką tai reiškia? Graikų kalba „patriarches“ — protėvis, giminės pradininkas. Tinka J. Basanavičiui šis apibūdinimas, nes jis ne tik pats rado jėgų būti lietuvis visomis išgalėmis rusinamoje gimtinėje, bet ir kitus skatino pasukti lietuviybėn. Basanavičius labai daug dirbo, kad kuo geriau pažintų savo tautos praeitį, jos dvasią, tvirtybės šaltinį. Po kruopelę surankiotas žinias surašė mokslo veikaluose, tautosakos rinkiniuose: „Lietuviškos pasakos“, „Ožkabalių dainos“, „Iš gyvenimo vėlių bei velnių“, „Lietuviškos pasakos įvairios“.

Jonas Basanavičius mirė 1927 m. vasario 16 d. Palaidotas Vilniuje, Rasų kapinėse. Ant jo kapo, kokie bepūstų politiniai vėjai, niekuomet nenyksta gėlės... Antkapyje iškalti Basanavičiaus žodžiai: „Kada mes jau in dulkes pavirsim, jei lietuviška kalba bus tvirta pastojus, jei per mūsų darbus Lietuvos dvasia atsikvošės, tąsyk mums ir kapuose bus lengviau smagiai ilsėtis“.

Sofija Sasnauskaitė

**RAŠO ŠV. KAZIMIERO LITUANISTINĖS
MOKYKLOS MOKINIAI
(Cleveland, Ohio)**

*Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais norime ir būt.
Tą garbę gavome užgimę,
Jai ir neturim leist pražūt.*

Šie žodžiai yra labai prasmingi. Nors jų yra tik septyniolika, bet jie apibūdina visą tautiškumo esmę. Mes gimėme lietuviais. Tą garbę gavome gimdami. Tačiau, jeigu mes norime išlikti lietuviais, tai reikia dėl to daug padirbėti. Koks būtų lietuvis, jeigu jis nemokėtų lietuviškai kalbėti? Yra beveik gėda, kad ne lietuvis Sauerveinas parašė šiuos žodžius, primindamas mums, lietuviams, vertinti ir branginti savo tautą.

Nors mes negyvename Lietuvoje, bet mums vis tiek yra garbė būti lietuviais. Todėl mes lankome lituanistinę mokyklą ir mokomės Lietuvos istoriją, literatūrą, papročius ir t.t. Mes sekame kas darosi Lietuvoje. Mes namuose ir bažnyčioje meldžiamės už Lietuvą. Mums yra garbė, kad lietuviai taip vertina laisvę, kad jie nebijo už ją kovoti.

Rimas Švarcas

Senelis buvo lietuvių kalbos mokytojas, o močiutė — geografijos mokytoja. Abu dirbo Tauragės gimnazijoje. Jie ten ir susituokė. 1944 m., su dviem mažais vaikais, jie pabėgo į Vokietiją. Vokietijoje jie vėl mokytojavo. Senelis buvo gimnazijos direktorius. 1949 m. jie atvyko į Clevelandą. Čia senelis gavo darbą gražtų fabrike, o senelė dirbo siuvykloje. Jie buvo išsinuomavę du kambarius su veranda pas vieną senosios kartos lietuvenę. Jų pagrindinis uždavinys buvo: užauginti ir išmokslinti vaikus. Tas nebuvo lengva, nes jie nieko neturėjo ir reikėjo pradėti iš naujo gyvenimą. Senelis daugelį metų dirbo Clevelando lituanistinėse mokyklose. Jis mokė lietuvių kalbą ir literatūrą. Jis taip pat yra parašęs lietuviškų romanų, novelių ir straipsnių.

Darius Krivinskas

Aš tuoj baigsiu aštuonias klases ir man labai liūdna. Man labai patiko visos mano mokytojos, o ypač p. Vaitkienė. Aš mėgstu gramatiką ir istoriją. Labai įdomu tada, kai mes daug dirbame. Man sunkiausia yra važiuoti namo po pamokų, nes man ten taip smagu ir gera. Aš labai norėčiau mokytis aukštesniojoje lituanistinėje mokykloje, jeigu tokia būtų Clevelande. Man labai patinka rašyti šitokius rašinėlius ir aš labai myliu mano klasės draugus. O, kad būtų lituanistinė mokykla kiekvieną dieną, ir net vasarą! O gal reikėtų prailginti pamokas? Oi, man tai liūdna galvoti apie mano mylimiausią vietą — Šv. Kazimiero lituanistinę mokyklą. Aš turiu ir juoko gyslelę.

Linas Alšėnas.

Mano aštuoneri metai lituanistinėje mokykloje buvo labai sunkūs. Pirmaame skyriuje aš gerai mokiausi. Taip buvo iki ketvirto skyriaus. Paskui pradėjau vis mažiau mažiau daryti namų darbus, vis mažiau laiko skirdavau lietuviškoms pamokoms. Dabar jau paskutiniai metai ir gal baigsiu?

Man sunkiausia sekėsi skaityti ir atsakinėti į klausimus. Sunku buvo prisiversti padaryti pamokas, bet kartais padarydavau. Kai aš dabar pagalvoju apie visus metus praleistus lituanistinėje mokykloje, prisimenu visus mokytojus, tai turiu prisipažinti, kad truputį man patiko lituanistinėje mokykloje. Per tuos 8 metus aš daug ko išmokau. Aš galiu gerai susikalbėti su lietuviais. Aš nenorėčiau eiti į aukštesniąją mokyklą, nes noriu pamiegoti, o be to turėsiu šeštadieniais futbolo treniruotes.

Matas Tamošiūnas

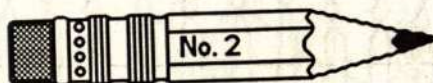

KALAKUTAS

paruošė J. Zubinienė

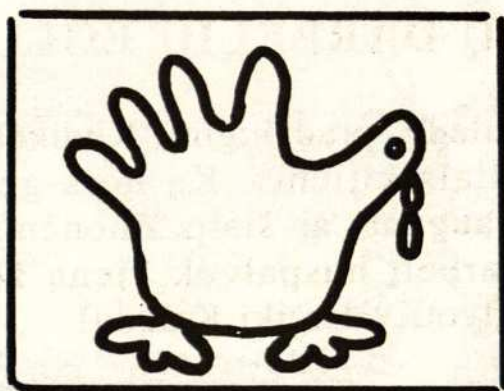
KO REIKIA:

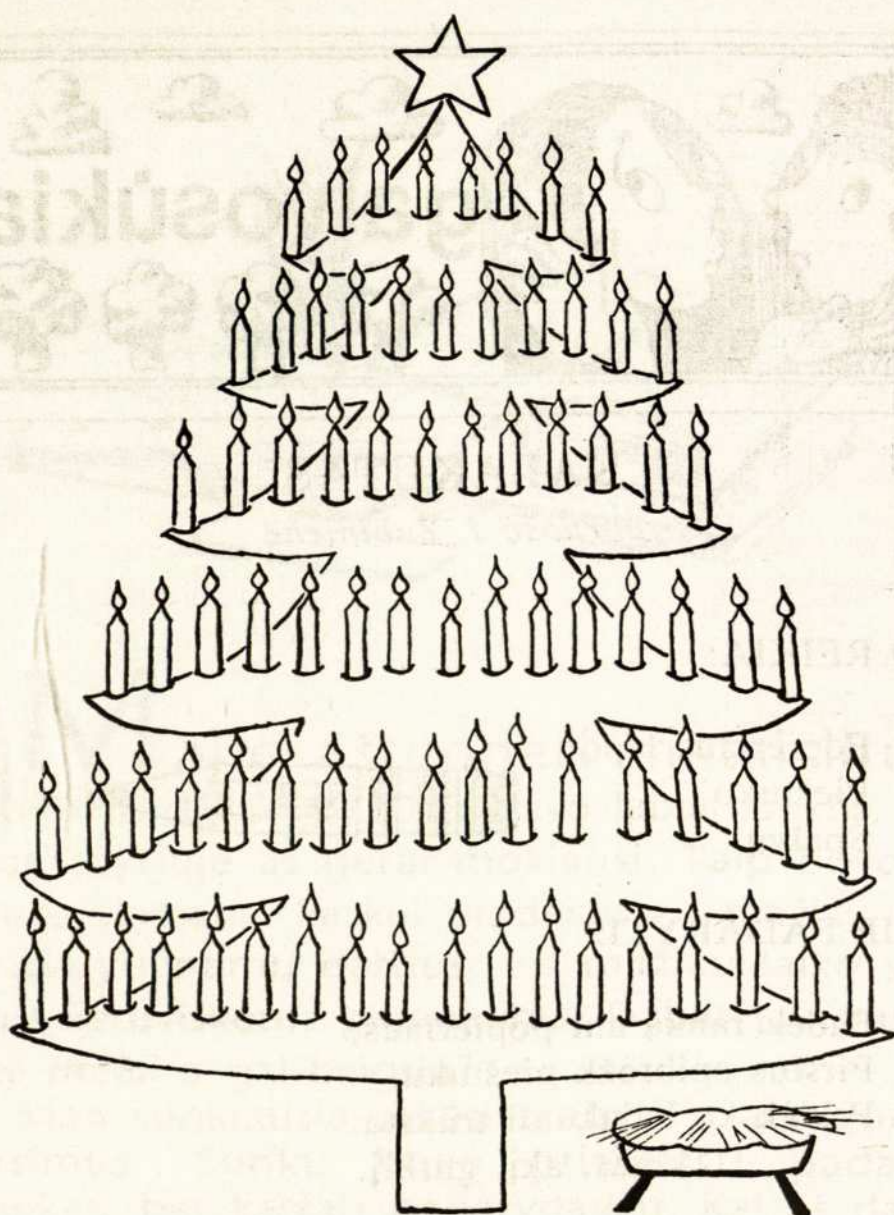
1. Popieriaus lapo
2. Pieštuko
3. Spalvų

KAIP PADARYTI:

1. Padėk ranką ant popieriaus,
2. Pirštus apibrėžk pieštuku.
3. Pridėk ko kalakutui trūksta:
kojas, akį, gurklį.

GERŲ DARBELIŲ EGLUTĖ

Belaukiant Kalėdų, pradžiugink Kūdikėlį Jėzų savo gerais darbeliais kitiems. Ką nors gero padaryk tėveliams, draugams ar šiaip žmonėms. Už kiekvieną gerą darbėlį nuspalvok vieną žvakutę. Pabandyk nuspalvoti visas iki Kalėdų!

GULIVERAS (paslėpti piešinukai)

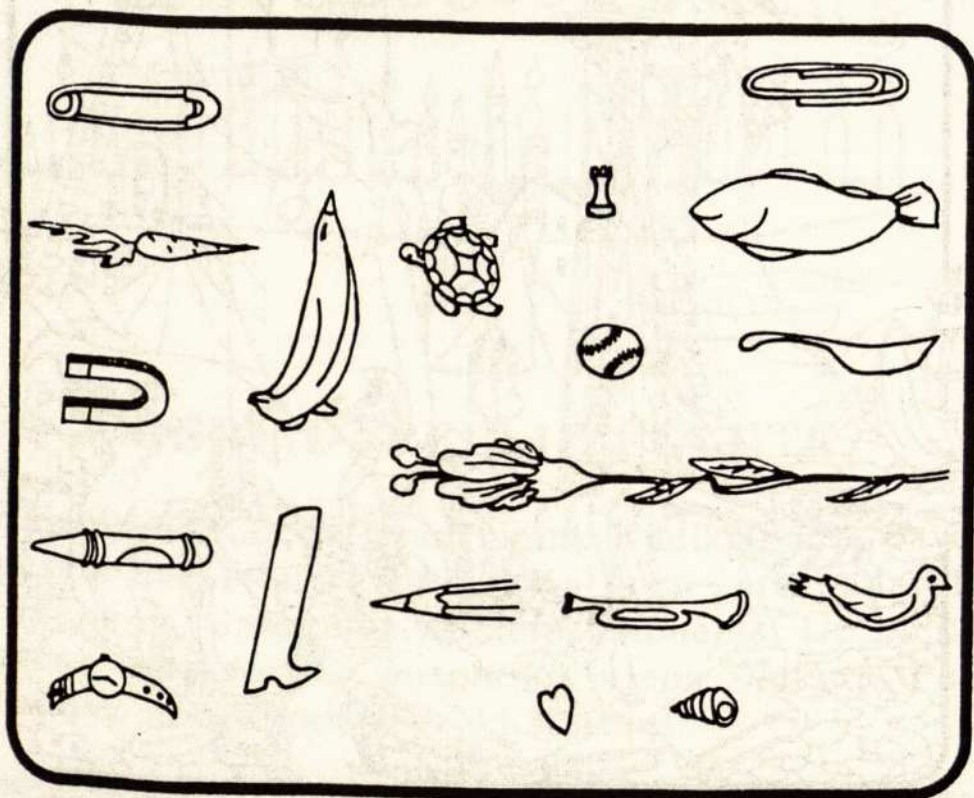
Šiame paveiksle pabandyk surasti: vėžlį, žuvį, paukštį, magneta, pingviną, segtuką, aulinį batą, keptuvę, kriauklę, kamuolį, laikrodį, triūbą, savaražėlę, gėlę, pieštuko dalį, spalvą, šachmatą, morką ir širdį.

**Šitie paveikslėliai turi 12 skirtumų.
Ar gali juos visus surasti?**

Ar gali surasti šituos daiktus? (psl 28 atsakymai)

JUOKAI

Kartą ėjome su mažuoju Petreliu pasivaikščioti ir jis pargriuvo... Aš jam sakau:

— Kelkis!

O Petrelis manęs klausia:

— Kelinta valanda?

Buvo graži vasaros diena, bet mama gulėjo lovoje. Dukra Paulė pa-

klausė, kodėl ji nevažiuoja kartu į gamtą. “Man skauda nugarą”, — atsakė mama. “Tai kodėl tu ant jos guli?” — nusistebėjo Paulė.

Devynmetis Kęstutis perrašinėjo mokytojos ištaisytus pratimus. Perrašęs keturiasdešimtpenktą sakinį, pasakė mamai: “Mama, man jau suprakaitavo akys”.

Mama priekaištauja trimečiui Joneliui:

— Kaip tu gali tokiomis nešvariomis rankomis eiti į lauką?

— Jonelis nustebęs atsakė:

— Betgi aš eisiu, mama, kojomis.

*Kas moka žodį — randa kelią
Visur ir visada.
Sakau, lietuviška knygelė —
Kaip neregiai lazda.*

NAUJŲ KNYGŲ SĄRAŠAS (pabaiga)

MAŽI ŽINGSNIAI	Pranas Naujokaitis Berniuko nuotyčiai Lietuvoje ir išeivijoje	2 dol.
BE NAMŲ	A. Pakalniškis, tech. red. Premijuota istorinė apysaka jaunimui	3 dol.
RINKTINĖ JAUNIMUI, I	A. Pakalniškis, tech. red Įvairių autorių kūrybos fragmentai jaunimui	1 dol.
RINKTINĖ JAUNIMUI, II	A. Pakalniškis, tech. red Įvairių autorių kūrybos fragmentai jaunimui	1 dol.
ŠAUNUS PENKETUKAS	Juozas Švaistas Premijuotas apsakymas jaunimui	3 dol.
TRYLIKTOJI LAIDA	Juozas Toliušis Pasakojimų pynė jaunimui apie Lietuvos moksleivius	4 dol.
KARILĖ IR JOS DRAUGAI	Nijolė Užubalienė Trys apsakymai vaikams sąsiuvinio forma	5 dol.

*Primename, kad visas knygas galime užsisakyti, kreipiantis į LB Švietimo tarybos
pirm. R. Kučienę (708) 301-4610 arba per mokyklų vedėjus.*

Kalėdų senelis
Jau krauna maišus,
Jis ruošias kelionėn
Pas gerus vaikus.

Skubėkit, vaikučiai,
Seneliui rašyti,
Kad reikia jums
"Eglutę" užsakyti.

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260